

ТАҚРИЗИ

муқарризи расмӣ ба диссертатсияи Бобоева Бимарьям Мирзовахидовна дар мавзуи «Ҷанбаи педагогии урфу одат ва анъанаҳои пешқадами миллии оилавӣ дар ташаккули арзишҳои маънавӣ-ахлоқии мактаббачагони хурдсол», ки барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои педагогӣ аз рӯйи ихтисоси 13.00.01 – Педагогикаи умумӣ, таърихи педагогика ва таҳсилот пешниҳод шудааст

Мубрамии мавзӯи интихобнамудаи унвончу Бобоева Бимарьям Абдувоҳидовна дар он ифода меёбад, ки арзишҳои маънавӣ-ахлоқии насли наврас пеш аз ҳама дар муҳити оила, ташаккул меёбанд. Кӯдак аввалин қоидаҳои одобу рафторро маҳз аз падару модар, шахсони калонсоли оила ва одатҳои ахлоқие, ки дар оила мавҷуданд, ёд мегирад.

Бинобар ин, мавзуи ба сифати кори диссертатсионӣ интихобнамудаи унвончу Бобоева Бимарьям Мирзовахидовна «Ҷанбаи педагогии урфу одат ва анъанаҳои пешқадами миллии оилавӣ дар ташаккули арзишҳои маънавӣ-ахлоқии мактаббачагони хурдсол» мубрам маҳсуб доништа мешавад. Худи унвончу низ ҷиҳати мубрам будани мавзуи таҳқиқоти диссертатсионӣ қайд менамояд, ки шаклу усулҳои тарбияи арзишҳои маънавӣ-ахлоқии насли наврас дар асоси эътиқоду анъанаҳои оилавӣ аз қадим озмудашуда буда, ҳамзамон, тарбияи ҳисси ватандӯстӣ, шуурноки ва худшиносии миллии пеш аз ҳама ба тарбияи оилавӣ, аз ҷумла моҳирона истифода бурда тавоништан аз урфу одат ва анъанаҳои пешқадами миллии оилавӣ вобастагии мустақим дорад.

Мо низ ин ақидаи унвончуро пазируфта, иброн менамоем, ки аз замони қадим урфу одат ва анъанаҳои пешқадами миллии оилавӣ барои ба тартиб даровардани муносибати байни одамон омили муҳим гардиданд. Тавассути анъанаҳои пешқадами миллии насли наврас дар бораи адолат, некӣ ва бадӣ тасаввуроти кофӣ ҳосил мекунанд.

Шиносоии мухтасари таърихӣ оид ба анъанаҳои миллӣ ба унвончу имкон додааст, хулоса намояд, ки дар тарбияи шахс, аз ҷумла, инкишофи маънавии он нақши калидиро педагогикаи халқӣ мебозад, ки сарчашмаҳои он дар андешаҳои мутафаккирони гузашта, мероси шифоҳии мардум, инъикос ёфтаанд.

Диссертатсияи Бобоева Бимарьям Мирзовахидовна ба рамзи ихтисоси 13.00.01 – Педагогикаи умумӣ, таърихи педагогика ва таҳсилот мувофиқ мебошад.

Мубрамии мавзуи таҳқиқоти диссертатсионии унвонҷӯ Бобоева Бимарьям аз он иборат аст, ки дар он имкониятҳои тарбиявии урфу одат ва анъанаҳои пешқадами оилавӣ дар ташаккули арзишҳои маънавий-ахлоқии мактаббачагони хурдсол ошкор карда шуда, меъёри муайянсозӣ ва усули омӯзиши сатҳи ташаккули сифатҳои ахлоқии мактаббачагони хурдсол дар заминаи урфу одат ва анъанаҳои пешқадами оилавӣ таҳия карда шудааст. Инчунин унвонҷӯ кӯшиш ба харҷ додааст, ки роҳҳои дарёфти имкониятҳои ташаккули арзишҳои маънавий-ахлоқии мактаббачагони хурдсолро тавассути анъанаҳои пешқадами миллии оилавӣ пешниҳод намояд ва ҳамзамон, шаклҳои такмили ҷараёни ташаккули арзишҳои маънавий-ахлоқии хонандагони синфҳои ибтидоиро тавассути урфу одат ва анъанаҳои миллии пешқадами оилавӣ пешкаш намояд.

Лозим ба таъкид аст, ки дар диссертатсия мавқеи марказиро аз ҷиҳати назариявӣ асоснок намудани роҳбарии дурусти педагогӣ ба истифодаи самараноки урфу одат ва анъанаҳои миллии пешқадами оилавӣ ҷиҳати дар мактаббачагони хурдсол ташаккул додани арзишҳои маънавий-ахлоқӣ ишғол менамояд.

Дар муқаддима дастгоҳи илмӣ диссертатсия аз нуктаи назари илмӣ ҳуб тарҳрезӣ карда шудааст, ки ин аз шиносоии амиқи унвонҷӯ ба масъалаи мазкур гувоҳӣ медиҳад. Аз ин ҷост, ки нуктаҳои назариявӣ методологӣ дар диссертатсия босаводона ва илман асоснок матраҳ гардида, ба талаботи имрӯзаи ташкилу гузаронидани корҳои илмӣ-

тахқиқотӣ мувофиқат мекунад.

Зимни тархрезии фарзияи таҳқиқот унвонҷӯ он нуктаро мадди назар гирифтааст, ки тарбияи ҳамаҷонибаи мактаббачагони хурдсол дар сурате самараи дилхоҳ дода метавонад, ки агар дар ташаккули арзишҳои маънавӣ-ахлоқии мактаббачагони хурдсол ба урфу одат ва анъанаҳои пешқадами оилавӣ таъкиди карда шавад; намунаи ибрати волидон оид ба риояи урфу одат ва анъанаҳои пешқадами оилавӣ аз ҷониби кӯдакон истифода бурда шавад; волидон дар заминаи урфу одат ва анъанаҳои пешқадами миллии оилавӣ ба ташаккули арзишҳои маънавӣ-ахлоқии мактаббачагони хурдсол мунтазам корҳои судмандро анҷом диҳанд; дар заминаи урфу одат ва анъанаҳои миллии оилавӣ алоқамандии тарбия ва худтарбиякунии сифатҳои ахлоқии мактаббачагони хурдсол ба роҳ монда шавад; афзалиятнокӣ ва ҳамкориҳои мутақобилаи судманд байни мактаб ва оила оид ба истифодаи урфу одат ва анъанаҳои оилавӣ дар ташаккули арзишҳои маънавӣ-ахлоқии мактаббачагони хурдсол риоя карда шавад; урфу одат ва анъанаҳои пешқадами миллии оилавӣ ба рушди сифатҳои ахлоқии хонандагон мусоидат кунанд.

Бо боварӣ метавон гуфт, ки унвонҷӯ зимни ташкилу гузаронидани корҳои таҷрибавӣ-озмоишӣ кӯшиш ба харҷ додааст, ки дар ҳар як марҳилаи таҳқиқот нуктаҳои дар фарзияи пешбинишударо оид ба бартарии урфу одат ва анъанаҳои пешқадами миллии оилавӣ дар ташаккули арзишҳои маънавӣ-ахлоқии мактаббачагони хурдсол дар амал татбиқ намояд.

Лозим ба таъкид аст, ки дар таҳқиқоти мазкур марҳилаҳои таҳқиқот аз ҷиҳати илмӣ дуруст тархрезкарда шудааст ва ҳар як марҳила давоми мантиқии дигаре ҳаст. Дар марҳилаи аввал, ки ҷустуҷӯи ном дорад, баробари таҳлили адабиёти илмӣ инчунин сатҳи ташаккули арзишҳои маънавӣ-ахлоқии мактаббачагони хурдсол дар оила муайян ва барои ислоҳи камбудҳои дар ҷараёни озмоиш ошкоршуда роҳҳои таъсиррасонии педагогӣ муайян карда шудааст. Дар марҳилаи дуюм асосҳои назариявӣ-методологӣ ва дастгоҳи илмӣ таҳқиқот, мафҳумҳои

урфу одат ва анъанаҳои пешқадами миллии оилавӣ муайян карда шуда, дар баробари баргузор намудани кори таҷрибавӣ-озмоишӣ вазифаҳои оила, мактаб, муассисаҳои берунамактабӣ ва аҳли ҷомеа оид ба ташаккули арзишҳои маънавӣ-ахлоқии мактаббачагони хурдсол тавассути урфу одат ва анъанаҳои пешқадами оилавӣ муайян карда шудааст. Дар марҳилаи сеюм, ки озмоиши ташаккулдиҳанда ном дорад, санҷиши фарзияи таҳқиқот тавассути кори таҷрибавӣ-озмоишӣ оид ба таъсири урфу одат ва анъанаҳои пешқадами миллии оилавӣ дар ташаккули арзишҳои маънавӣ-ахлоқии хонандагони синфҳои ибтидоӣ ҷамъбаст карда шудааст.

Дарачаи асосноккунии нуктаҳои илмӣ ва хулосаҳо

Унвончу вобаста ба мавзӯи таҳқиқоти диссертатсионӣ асарҳои зиёди педагогҳо, психологҳои ватанию хориҷӣ, махсусан, адабиёти ба этнопедагогика марбутбударо омӯхта, мавқеи урфу одат ва анъанаҳои пешқадами миллии оилавиرو дар ташаккули арзишҳои маънавӣ-ахлоқии насли наврас ошкор сохта, дар ҳамин асос нуктаи назари хешро низ дар масъалаи мазкур пешниҳод кардааст, ки мо онҳоро ҳамчун асос дар таҳқиқоти мазкур пазируфтем.

Унвончу комилан дуруст зикр менамояд, ки сохтани давлати демократӣ, ҳуқуқбунёд ва дунявӣ дар Тоҷикистон аз бисёр ҷиҳат ба тарбия намудан ва ба камол расонидани шахси комил ва фозили ҷамъият алоқаманд мебошад. Зеро бе тарбияи одами нав, шахси ҷисман, маънан ва фикран мутаносиб инкишофёфтаи ҷамъият, ки вай қодир бошад дар ҳама дигаргуниҳои азими ба амал омада ғайбона иштирок намуда, қобилияти бартараф намудани мушкилиҳои давраи гузариши иқтисодро дошта бошад, номумкин аст. Ҳамзамон, дар тарбия намудан ва ба камол расонидани шахси комил ва фозили ҷамъият урфу одат ва анъанаҳои таърихӣ халқи тоҷик хидмати арзишманд карда метавонанд. Урфу одат ва анъанаҳои таърихӣ халқи тоҷик то имрӯз ҳамчун як воситаи тавоноии тарбияи насли наврас хизмати босазое карда истодаанд. Тоҷиконро маҳз

бо ҳамин урфу одат ва анъанаҳои тарихии фарқунандааш дигар халқҳои ҷаҳон хуб мешиносанд (сах. 14).

Унвончу дар боби аввали диссертатсия ба чунин хулоса омадааст, ки барои тарбияи дурусти кӯдак дар оила қоидаҳо, воситаҳо, сарчашмаҳо, асосҳои маънавӣ ва меъёрҳои муайян вучуд доранд. Унвончу ба қоидаҳои нисбатан муҳим, ки ба тарбияи фарзанд дар оила таъсири мусбат мерасонанд, инҳоро ворид намудааст:

– яқум, дар оила муҳити солим, ризоияти маънавӣ, дӯстӣ, оромӣ ва чеҳракушодӣ бояд ҳукмфармо бошад. Ваҳдати волидон дар тарбияи фарзанд дар ҳама синну сол зарур аст. Тақсимошти меҳнат бояд мувофиқи синну солу ҷинси фарзанд бошад. Раванди бо диди тоза назар намудан ба тарбияи фарзанд дар оила ҳатмист, ки барои истифодаи дастуру пешниҳоди мактабу дигар муассисаҳо ва барқарор нигоҳ доштани алоқаи мустаҳкам бо онҳо зарур мегардад:

– дуюм, дар муносибати волидон ҳамдастиву дӯстӣ ва муҳаббат, эҳтироми якдигар, ғамхорӣ нисбат ба якдигар доимо ҳувайдо бошад, ки ин амалҳо ба тарбия кӯдак таъсири мусбат мерасонанд.

– сеюм, ҳарчанд маводи махсус оид ба психология ба забони тоҷикӣ нисбатан камтаранд, аммо волидонро зарур аст, ки дар бораи мушкилоти ҳаёти ҷомеа тасаввуроти муайян дошта бошанд, ки дар ҳалли масъалаҳои тарбия ба кор меояд. Аз ин рӯ, баробари таъба анъанаҳои қадима дар кори тарбия ба рӯҳияи замон, набзи ҳаёт ва талаботи муосир эътибор додан низ ба манфиати кори тарбия аст:

– чорум, муносибати волидон ба фарзандон новобаста аз ҷинсу синну сол ва мароқангезиашон ба фарзанд бояд якхела бошад. Дар оила бояд барномаи тарбияи ҳаррӯзаву оянда амал кунад. Тарбияи ояндаи оилавӣ бояд дар худ мақсаду ҳадаф, нақшаи ташаккули арзишҳои инсонӣ дар кӯдакон, эътибору ғайратмандӣ, ҷустуҷӯкор будан, мустақилий, сифатҳои неки ахлоқӣ, иродаи мустаҳкам, маърифати илмиро дошта бошад.

Барои татбиқи чораҳои фавқуззикри тарбия дар ҳаёт унвончу тавсия менамояд, ки аз истифодаи мисолҳои ҳаёти ва адабиёти бадеӣ, хотираҳо аз рӯзгори бузургони миллат самараи хуб медиҳад. Ҳамзамон, унвончу ибраз менамояд, ки намояндагони ҳар халқ мекӯшанд анъанаҳои миллии худро дар оила аз насл ба насл боқӣ гузоранд, ки ин яке аз воситаҳои пурқувваттарини тарбия насли наврас ба ҳисоб меравад.

Яке аз ҳадафҳои асосии таҳқиқоти диссертатсионии унвончу Бобоева Бимарьям дарёфти роҳу воситаҳои ташаккули арзишҳои маънавӣ-ахлоқӣ дар ниҳоди мактаббачагони хурдсол бо истифода аз имкониятҳои анъанаҳои пешқадами миллии оилавӣ мебошад. Бинобар ин, аз ҷониби унвончу сифатҳои ахлоқии бо ёрии анъанаҳои оилавӣ ва дигар анъанаҳо ташаккулдиҳанда дар ниҳоди хонандагон таҳлил карда шудааст. Бо ин мақсад ба омӯзгорону волидон, намояндагони аҳли ҷомеа ва хонандагон саволҳои гуногун пешниҳод карда шудааст. Барои ин оид ба ташаккули сифатҳои ахлоқии кӯдакон рӯйхати 30 калимаи сифатҳои ахлоқидошта пешниҳод шудааст. Таҳлили ҷавобҳо гузаронида ҷамъбаст карда шуда, сифатҳои ахлоқии нисбатан муҳимми пурсидашудагон ҷудо карда шудааст. Ҷавоби саволҳоро ҷамъбаст намуда, унвончу ба хулоса омадааст, ки ташаккули тамоми сифатҳои ахлоқӣ дар асоси анъанаҳои оилавӣ ғайриимкон, зеро, яқум ин ки дар ташаккули ин сифатҳои ахлоқӣ дигар омилҳо низ таъсир мерасонанд. Дуюм, баъзе сифатҳои ахлоқиро дертар бо ёрии сифатҳои, ки пурсидашудагон асосӣ ҳисобидаанд, ташаккул додан мумкин аст.

Бо тақия ба гуфтаҳои болозикр унвончу қарор додааст, ки сатҳи имкониятҳои иқтисодии анъанаҳои оилавиро дар ташаккули сифатҳои ахлоқӣ дар хонандагони синфҳои ибтидоӣ ошкор созад. Бо ин мақсад ба волидони ба таҷриба ҷалбшуда саволҳои иловагӣ манзур карда шудааст. Масалан, дар оилаи шумо бо ёрии анъанаҳои оилавӣ ва дигар анъанаҳо дар мактаббачагони хурдсол кадом сифатҳои ахлоқиро ташаккул додан мумкин аст?

Таҳлили натиҷаҳои ба даст овардашуда аз он шаҳодат медиҳанд, ки бисёре аз волидон оид ба нақшу мақоми анъанаҳои оилавӣ дар тарбияи сифатҳои ахлоқии хонандагон ҷавобҳои мусбат доданд, яъне анъанаҳои оилавӣ бобати тарбияи сифатҳои ахлоқӣ дар мактаббачагони хурдсол имконияти васеъро доро мебошанд. Аммо далелҳои дигар собит сохтаанд, ки бисёре аз волидон ин имкониятҳоро самаранок истифода бурда наметавонанд. (сах. 82-83). Ин ҳолат аз ҷониби унвончу зарурати таҳияву коркард ва азхудкунии роҳу воситаҳоро нисбат ба такмили ҷараёни тарбияи сифатҳои ахлоқӣ дар кӯдакон бо ёрии анъанаҳои оилавӣ ба миён овардааст.

Дар боби дуҷуми диссертатсия бо назардошти гуфтаҳои ғавқузикр корҳои таҷрибавӣ-озмоишӣ оид ба ташаккули арзишҳои маънавӣ-ахлоқӣ дар заминаи урфу одат ва анъанаҳои пешқадами оилавӣ баргузор карда шуда, натиҷаҳо дар шакли ҷадвал ва диаграммаҳо оварда шудааст.

Зимни ташкилу бароҳмонии корҳои таҷрибавӣ-озмоишӣ унвончу он нуктаро ба инобат гирифтааст, ки оила дар алоҳидагӣ оид ба истифодаи урфу одат ва анъанаҳои пешқадами оилавӣ дар ташаккули арзишҳои маънавӣ-ахлоқии мактаббачагони хурдсол пурра ба муваффақият ноил шуда наметавонад. Дар ин роҳ ҳамкориҳои мактаб ва оила бобати татбиқи урфу одат ва анъанаҳои пешқадами оилавӣ самарани дилхоҳ дода метавонад. Дар ин бора дар диссертатсия аз таҷрибаи ҳамкориҳои мактаб ва оила мисолҳои зиёд оварда шудааст.

Мо пурра ба фикри муаллифи диссертатсия рози ҳастем, ки менависад: «Дар кори тарбияи кӯдакон ҳамон оилаҳое ба муваффақият ноил мегарданд, ки падару модарон ва аъзоёни оила ҷиҳати фаҳмонидани асосҳои ахлоқии ин ё он рафтору кирдор кори муназзаму босуботро ба роҳ монда, ягон рафтору кирдори кӯдакон аз назари онҳо дур наметавонанд. Омӯзгорон низ кайҳо пай бурдаанд, ки решаи асосии тарбиянокии ахлоқӣ ва ҳам бетарбиягии кӯдакон дар оила ниҳон аст» (сах. 64). Дар робита ба ин масъала унвончу як қатор камбудихоро дар

тарбияи кӯдакон дари оила ошкор намуда, ҳамзамон пешниҳодои судмандро низ манзур намудааст.

Дар чараёни таҳқиқот муҳаққиқ ба чунин натиҷа расидааст, ки ташаккули арзишҳои маънаві-ахлоқии мактаббачагони хурдсол тавассути урфу одат ва анъанаҳои пешқадами оилавӣ хусусиятҳои хоси худро доро мебошанд. Донишмандони онҳо имконият медиҳад, ки моҳияти ин падида дарк карда шавад ва ба назар гирифтани онҳо шартҳои зарурии баланд бардоштани инкишофи ҳамҷониби шахсияти мактаббачагони хурдсол маҳсуб доништа мешавад.

Мушоҳида ва таҳқиқоти тӯлонӣ, мусоҳиба бо волидон ва омӯзгорони муассисаҳои таҳсилоти умумӣ ба унвонҷӯ имкон додааст, ки роҳҳои самараноки татбиқи ташаккули арзишҳои маънаві-ахлоқии мактаббачагони хурдсолро тавассути урфу одат ва анъанаҳои пешқадами оилавӣ аз нуқтаи назари илмӣ асоснок намояд. Унвонҷӯ тасдиқ менамояд, ки самаранок ҷорӣ намудани ташаккули арзишҳои маънаві-ахлоқии мактаббачагони хурдсолро тавассути урфу одат ва анъанаҳои пешқадами оилавӣ вазифаи хуруштдиҳӣ ва худмубрамсозии хонандагонро низ иҷро мекунанд, яъне дар хонандагон малакаи ташаккули арзишҳои умуминсониро ташаккул медиҳад, хонандагон кӯшиш мекунанд, ки масъулиятнок бошанд, саъю талош менамоянд, ки ҳама вақт барои риоияти қоидаҳои ахлоқӣ тайёр бошанд.

Асоси назариявӣ ва амалии таҳқиқоти мазкур аз он иборат аст, ки муқаррарот ва хулосаҳои дар таҳқиқот овардашуда, амсилаи таҳияшудаи роҳи усулҳои ташаккули арзишҳои маънаві-ахлоқии мактаббачагони хурдсол бо истифода аз урфу одат ва анъанаҳои пешқадами миллии оилавӣ дар умум ба ташаккули шахсияти хонандагон мусоидат менамоянд; мавқеи самараноки истифодаи шакли усулҳои истифодаи урфу одат ва анъанаҳои пешқадами миллии оилавӣ, дарки ҷузъҳои таркибии ташаккули арзишҳои маънаві-ахлоқии мактаббачагони хурдсол роҳандозӣ гардидааст; шартҳои педагогии истифодаи урфу одат ва анъанаҳои пешқадами миллии оилавӣ ҷиҳати ташаккули арзишҳои

маънавӣ-ахлоқии мактаббачагони хурдсол дар шароити муосир муайян карда шудааст; мақсади асосии тамоюли рӯовариҳои оилаҳо оид ба истифодаи урфу одат ва анъанаҳои пешқадами миллии оилавӣ муайян карда шудааст; дар чараёни таъкили ба роҳ мондани истифодаи урфу одат ва анъанаҳои пешқадами миллии оилавӣ ҷиҳати дар хонандагони синфҳои ибтидоӣ таъкили додани арзишҳои маънавӣ-ахлоқӣ тадбирҳои судманд андешида шудааст.

Натиҷаҳои асосии диссертатсия дар маҷаллаҳои илмии аз ҷониби Комиссияи олии аттестатсионии Вазорати маориф ва илми Федератсияи Россия тақриршаванда дигар нашрияҳои интишор ёфта, мазмуну муҳтавои диссертатсияро дар бар мегиранд.

Автореферат мазмуну муҳтавои асосии диссертатсияро дар бар мегирад ва тибқи талаботи мавҷуда омода карда шудааст.

Дар баробари муваффақиятҳо дар таҳқиқоти анҷомдодашудаи Бобоева Бимарьям Мирзоваҳидовна баъзе камбудихо низ ба мушоҳида расид, ки зеринҳо мебошанд:

1. Дар чараёни таҳқиқот унвонҷӯ камбудӣ ва норасоии тарбияи оилавино тавассути урфу одат ва анъанаҳои оилавӣ хотиррасон намуда, тавсияҳои манзур намудааст. Агар тавсияҳои мушаххастар баён меёфтанд, боз ҳам беҳтар мебуд.

2. Ба мақсад мувофиқ мебуд, ки унвонҷӯ аз шакли усулҳои пешқадами истифодаи урфу одат ва анъанаҳои пешқадами оилавӣ васеатар истифода мебуд.

3. Мебоист, ки шаклҳои ҳамкориҳои мактабу оила бобати истифодаи урфу одат ва анъанаҳои пешқадами оилавӣ.

4. Дар матни диссертатсия баъзе хатоҳои техникаи орфографӣ ба ҷаҳи мерасад.

Камбудихоии зикргардида ба арзиши баланди илмии таҳқиқоти анҷомдодашуда таъсир намерасонанд ва онҳо барои дар оянда беҳтар гардидани сифати диссертатсия кумак намерасонанд.

Кори таҳқиқотии анҷомдодашуда аз он гувоҳӣ медиҳад, ки унвонҷӯ

дорои дониши хуби назариявӣ оид ба татбиқи урфу одат ва анъанаҳои пешқадами оилавӣ буда, дар ин самт пешниҳоду тавсияҳои дар диссертатсия ироагардида қобили қабул ва илман асоснок буда, назарияи илми педагогикаро ғанӣ мегардонанд.

Диссертатсия ба талаботи Низомномаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон оид ба додани дараҷаҳои илмӣ пурра мувофиқ мебошад ва муаллифи он Бобоева Бимарьям Мирзоваҳидовна барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои педагогӣ аз рӯи ихтисоси 13.00.01 – Педагогикаи умумӣ, таърихи педагогика ва таҳсилот сазовор мебошад.

Муқарризи расмӣ,
доктори илмҳои педагогӣ,
профессор, ходими пешбари илмии
шӯъбаи педагогика ва психологияи
Пажӯҳишгоҳи рушди маориф
ба номи А. Ҷомии Академияи
таҳсилоти Тоҷикистон

Раҳимзода Хурам

Маълумот барои тамос: 734025, Ҷумҳурии Тоҷикистон, ш. Душанбе,
кӯчаи Айнӣ 126, Тел: +992918506324; E-mail: f.jumakhon@mail.ru

Имзои Раҳимзода Х.-ро тасдиқ мекунам

Сардори шӯъбаи кадрҳои Пажӯҳишгоҳи

рушди маориф ба номи А. Ҷомии АТТ

12.05.2023

Х.С. Ҳақимова

Маълумот барои тамос: 734025, Ҷумҳурии Тоҷикистон, ш. Душанбе, кӯчаи
Айнӣ, 126. Тел: +992907984770 E-mail: ynus_hasanov_87@mail.ru